

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinioho, Ph.D., v právní věci žalobce: **METALVIS, s.r.o.**, se sídlem Babice 61, PSČ 687 03, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2015, č. j. 59180-2/2015-900000-304.4,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil dodatečný platební výměr ze dne 13. 5. 2015, č. j. 144-25/2015-640000-51, jímž Celní úřad pro Zlínský kraj žalobci [v souladu s nařízením Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. 1. 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky] doměřil antidumpingové clo ve výši 533 489 Kč, a dále mu uložil povinnost uhradit penále dle § 251 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve výši 106 698 Kč. Celní úřad na základě kontroly po propuštění zboží zjistil, že žalobce v celním prohlášení, na jehož základě bylo zboží (šrouby šestihranné ze železa, oceli, 238 320 ks) dne 21. 2. 2014 pod ev. č. 14CZ6400001AYJFPY6 propuštěno do

režimu volného oběhu, nesprávně uvedl zemi původu Tchaj-wan namísto Čínské lidové republiky. Svá zjištění celní úřad opřel zejména o zprávu Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále též „OLAF“) ze dne 3. 11. 2014, č. OF/2011/0978/B1, THOR (2014) 30448, včetně příloh (dále též „zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014“), a závěrečnou zprávu OLAF ze dne 1. 12. 2014, č. OF/2011/0978/B1, OLAF.B.1(S)(2014)34954, včetně příloh (dále též „závěrečná zpráva OLAF“).

II. Shrnutí obsahu žaloby

[2] Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014, závěrečná zpráva OLAF, a dále zpráva OLAF ze dne 9. 7. 2014, č. OF/2011/0978/B1, THOR (2014) 19006 (dále též „zpráva OLAF ze dne 9. 7. 2014“) nesplňují podmínky a nároky kladené na zprávy OLAFu ustanovením čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) č. 883/2013 ze dne 11. 9. 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (dále též „nařízení OLAF“). Nejsou proto způsobilým důkazem pro doměření cla. Z dotčených zpráv nejsou patrná skutková zjištění ani relevantní důkazy o tom, že zboží je původem z Číny; nelze vysledovat vztah mezi zprávami a zbožím importovaným žalobcem. Celní úřad i žalovaný nedostatečně zjistili skutkový stav. Zboží mohlo být přes území Čínské lidové republiky pouze převáženo. Žalovaný hodnotil shromážděné důkazy neobjektivně a čínský původ předmětného zboží nebyl správními orgány jednoznačně prokázán. Právě z důvodu prokázání skutečného původu zboží navrhoval žalobce provedení dalších důkazů a doplnění řízení o výsledky specifikovaných osob, správní orgány však tyto důkazy neprovedly.

[3] Nelze ověřit autenticitu elektronických příloh zpráv OLAF. Žalobce již v průběhu kontroly navrhoval, aby celní úřad zajistil překlad všech příloh zpráv OLAF do českého jazyka, aby se k jednotlivým přílohám mohl vyjádřit a uplatnit svá práva. V této souvislosti též žalobce navrhoval, aby pro případ neposkytnutí překladů příloh zpráv OLAF v českém jazyce byly tyto dokumenty vyřazeny z důkazních prostředků. Jeho požadavkům však správní orgány nevyhověly.

[4] Původ zboží v Tchaj-wanu prokazoval žalobce osvědčením o původu zboží. Ze zpráv OLAF ani z jejich příloh není zřejmé, jak byla otázka existence předmětného osvědčení vypořádána, ani jaké úkony v souvislosti s vystavením či verifikací osvědčení příslušné tchajwanské orgány učinily.

[5] Z výše uvedených důvodů jsou zprávy OLAF, rozhodnutí celního úřadu i žalovaného nepřezkoumatelné.

[6] Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i celního úřadu, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[7] Ve vyjádření k žalobě žalovaný poznamenal, že žalobní body odpovídají uplatněným odvolacím námitkám. Předmětné zprávy OLAF jsou způsobilým podkladem pro doměření

antidumpingového cla. Všechny dřívější zprávy OLAF tvoří přílohy závěrečné zprávy OLAF, která všechny potřebné náležitosti splňuje. Celní úřad správně spároval zboží dovezené z Čínské lidové republiky do svobodného pásma Tchaj-wanu a zboží posléze vyvezené z téhož pásma do České republiky. Důležité je především to, že zboží bylo při dovozu do Tchaj-wanu deklarováno jako pocházející z Čínské lidové republiky.

[8] Předmětem kontroly OLAF i kontroly po propuštění zboží bylo získání potřebné míry jistoty o původu předmětného zboží. Z provedených důkazů vyplývá, že zboží je s největší pravděpodobností čínského původu. Žalobce nepředložil jediný důkaz na podporu svých tvrzení. Obchodní dokumentaci k jednotlivým dovozům a vývozům OLAF v Tchaj-wanu nepřezkoumával, jelikož tyto podklady nebyly z důvodu ochrany osobních údajů poskytnuty tchajwanskými celními orgány. Žalobce navrhl výslech svědků, aniž specifikoval, jaké konkrétní osoby by měly být předvolány a jak by jejich výsledkem měl být prokázán původ zboží.

[9] Pokud jde o překlad příloh zpráv OLAF, žalovaný konstatoval, že zajistil překlad všech zpráv OLAF, včetně dokumentu AM 2012/010 (2014) S1 tvořícího přílohu č. 3 zprávy OLAF ze dne 9. 7. 2014, s tím, že tabulkové přehledy (přílohy zpráv OLAF) byly pro žalobce dostatečně srozumitelné i bez překladu.

[10] Osvědčení o původu nebylo řádně předloženo s celním prohlášením k uplatnění nepreferenčního původu zboží. Žalovaný se touto námitkou přesto ve svém rozhodnutí vypořádal. Dospěl k závěru, že osvědčení nelze považovat za chybu celních orgánů vedoucí k neprovedení dodatečného zaúčtování cla. Osvědčení nevydala Textilní federace Tchaj-wanu, nýbrž Obchodní komora města Nová Tchaj-pej na základě nesprávných údajů od dodavatele žalobce, přičemž příslušné tchajwanské orgány vydávající osvědčení o původu nemají povinnost provádět kontroly před vydáním osvědčení.

[11] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Další podání účastníků řízení

[12] Žalobce svoji argumentaci rozhojnil v replice ze dne 23. 5. 2016. Upozornil na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278 ze dne 26. 2. 2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie [dále jen „prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278“], z čehož nutno dovodit, že antidumpingové clo bylo celním úřadem vyměřeno protiprávně. V této souvislosti žalobce namítl „neplatnost“ shora citovaného nařízení Rady (ES) č. 91/2009, neboť tento předpis byl vydán v rozporu s mezinárodními dohodami i základním nařízením o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství.

[13] V duplice ze dne 22. 7. 2016 žalovaný uvedl, že namítaná legislativní změna je výsledkem sporu mezi Čínskou lidovou republikou a Evropskou unií před odvolacím orgánem Světové obchodní organizace (WTO). Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278

nemůže mít vliv na doměření celního dluhu, který vznikl před účinností tohoto předpisu v souladu s tehdy platným nařízením Rady (ES) č. 91/2009.

V. Posouzení věci soudem

[14] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí celního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[15] K věci je třeba předeslat, že skutkově a právně podobné otázky již byly zdejší soudem posuzovány, a to v řízeních evidovaných pod sp. zn. 31 Af 81/2014, 31 Af 17/2015, 31 Af 34/2015, 62 Af 79/2015, 62 Af 80/2015, 62 Af 81/2015, 62 Af 82/2015, či 62 Af 4/2016, přičemž soud neshledal žádný důvod odchýlit se od svých právních závěrů vyřčených ve výše označených věcech.

[16] Soud se v první řadě zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. S touto námitkou se však neztotožnil. Žalovaný i celní úřad totiž v odůvodněních jednoznačně uvedli nosné důvody a rozhodující skutečnosti pro své závěry. Z dodatečného platebního výměru je zřetelně seznatelný i způsob, jakým celní úřad dospěl k závěru o čínském původu zboží (porovnáním údajů poskytnutých OLAF o transferu zboží do a z Tchaj-wanu). Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je také zřejmé, proč odvolací orgán nepovažoval za nutné provést důkaz výsledkem svědků, jak navrhoval žalobce. Celní úřad v odůvodnění dodatečného platebního výměru uvedl, že vyjma samotné zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 a závěrečné zprávy OLAF vycházel také z přílohy č. 4.4 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 (elektronický soubor olaf-thor-2014-0030448_annex_4.4-4.9.pdf) a současně z přílohy č. 7.2 závěrečné zprávy OLAF (elektronické soubory Annex7.pdf a Annex 7-2 Final Report.xls). V rámci odkazů na jednotlivé elektronické soubory celní úřad vždy upřesnil umístění konkrétní informace v elektronickém souboru (příslušné strany souboru v případě přílohy č. 4.4 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 a číslo listu a řádku v případě přílohy 7.2 závěrečné zprávy OLAF), elektronické soubory jsou součástí spisu a obsahují informace zmiňované celním úřadem.

[17] Žalobce dále dovozoval nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí z toho, že informace uvedené ve zprávách OLAF a v jejich přílohách nelze nikterak ověřit a přezkoumat. Ani tuto námitku však nepovažoval za důvodnou. Ustanovení čl. 11 odst. 2 nařízení OLAF normuje, že zprávy zpracované OLAF jsou přípustnými důkazy ve správním nebo soudním řízení, je-li jejich použití nezbytné. Zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 a závěrečná zpráva OLAF, resp. jejich přílohy, obsahují dostatečné a konkrétní informace pro identifikaci jednotlivých zásilek zboží a umožňují spárování transferu čínského zboží přes Tchaj-wan s dovozy do Evropské unie, jejichž původ byl deklarován jako tchajwanský. Ze zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 a závěrečné zprávy OLAF je patrné, jakým způsobem byly informace pro zpracování zpráv včetně příloh získávány (jednání s tchajwanskými orgány a následná elektronická komunikace). Zprávy OLAF nemají charakter rozhodnutí a není nutné, aby jednotlivá zjištění byla odůvodněna. Byť se zprávy OLAF charakterem podobají úřednímu záznamu, lze je v daňovém řízení použít bez dalšího jako důkaz, obsahují-li jasné,

určité a konkrétní informace popírající dovozcem deklarovaný původ konkrétního dováženého zboží (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 Afs 44/2011-85, věc *OLPRAN*, či ze dne 17. 9. 2015, č. j. 9 Afs 128/2015-60, věc *ATC holding*; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V nyní posuzované věci zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 a závěrečná zpráva OLAF a jejich přílohy obsahují konkrétní zjištění, přičemž celní úřad i žalovaný konkretizoval údaje, které vzal ze zpráv v potaz, a žalobou napadené rozhodnutí tak je přezkoumatelné.

[18] Pokud jde o posouzení postupu a závěrů žalovaného v rámci uplatněných žalobních bodů, soud se dále zabýval s námitkou, že žádná ze zpráv OLAF nesplňuje náležitosti vymezené v čl. 11 nařízení OLAF, a proto tyto zprávy neměly být správními orgány v nyní posuzované věci použity při dodatečném doměření cla jako důkaz.

[19] Podle čl. 11 odst. 1 nařízení OLAF po dokončení vyšetřování vypracuje OLAF pod vedením generálního ředitele zprávu. V této zprávě jsou uvedeny právní základy pro vyšetřování, procesní úkony, zjištěné skutečnosti a jejich předběžná právní kvalifikace, odhadovaný finanční dopad zjištěných skutečností, dodržení procesních záruk v souladu s čl. 9 nařízení a závěry vyšetřování. S tvrzením žalobce lze souhlasit potud, že zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 nesplňuje náležitosti stanovené v nařízení OLAF pro konečné zprávy o vyšetřování. Tato zpráva (jakož i zpráva OLAF ze dne 9. 7. 2014, která je dle rozhodnutí celního úřadu a současně dle bodu 1.1 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 přílohou č. 1 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 a dle rozhodnutí celního úřadu a bodu 2.4.1. závěrečné zprávy OLAF přílohou č. 2 závěrečné zprávy OLAF; zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 je poté dle rozhodnutí celního úřadu a současně dle bodu 2.3.2. závěrečné zprávy OLAF přílohou č. 3 závěrečné zprávy OLAF), neobsahuje všechny myslitelné informace týkající se podvodů při dovozech spojovacích materiálů z Tchaj-wanu do Evropské unie, ani všechny náležitosti, které by měla podle čl. 11 nařízení OLAF obsahovat konečná zpráva. Zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 však, stejně jako zpráva OLAF ze dne 9. 7. 2014, tvoří přílohu závěrečné zprávy OLAF (jak uvedeno v předchozí větě – viz text v závorce), a zjištění v ní uvedená vedla k závěrům a doporučením uvedeným v závěrečné zprávě OLAF. Soud se tak ztotožnil se žalovaným, že závěrečná zpráva OLAF v posuzovaném případě obsahuje všechny náležitosti dle čl. 11 nařízení OLAF. Jelikož je zpráva OLAF ze dne 3. 11. 2014 (jakož i zpráva OLAF ze dne 9. 7. 2014) přílohou závěrečné zprávy OLAF, lze ji považovat za dostatečný podklad pro doměření antidumpingového cla žalobci. Předmětnou námitku tedy soud nepovažuje za důvodnou.

[20] Další žalobní námitka směřovala proti absenci důkazu o tom, že zboží propuštěné do volného oběhu rozhodnutím Celního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 21. 2. 2014, č. j. 14CZ6400001AYJFPY6, pochází z Číny.

[21] Součástí správního spisu v elektronické formě jsou soubory Annex 7-2 Final Report.xls (příloha č. 7.2 závěrečné zprávy OLAF) a olaf-thor-2014-0030448_annex_4.4-4.9.pdf (příloha č. 4.4 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014), zachycující dovoz zboží do Tchaj-wanu a jeho vývoz z Tchaj-wanu.

[22] Na řádcích 744 až 747 listu 1 souboru Annex 7-2 Final Report.xls, na který v odůvodnění dodatečného platebního výměru odkazoval celní úřad, je ve sloupci A („Date of

export declaration“) uvedeno datum vývozní deklarace (27. 12. 2013), ve sloupci B („Export declaration number“) číslo exportní deklarace z Tchaj-wanu (AABC02VD01Q934), ve sloupci D („Country of destination“) kód země určení zboží (DE), ve sloupci E („Taiwanese Exporter“) označení vývozce (PAUTO FASTENERS CO., LTD.), ve sloupci F („Buyer“) kupující (SHIAU YOUNG INDUSTRY CO., LTD.), ve sloupci I („H.S.Code“) zboží kód (73181590007), ve sloupci L („Weight/KGM“) množství exportovaného zboží (6 667 kg, 5 833 kg, 5 000 kg, 5 000 kg), ve sloupci N („Container Numbers“) označení kontejneru (PONU0473246), ve sloupci O („Date of import declaration“) datum dovozní deklarace (19. 12. 2013), ve sloupci P („Import declaration number“) číslo dovozní deklarace (AA0245014067), ve sloupci R („Departing port“) označení přístavu odeslání (CNSHA), ve sloupci S („Taiwanese importer“) označení dovozce (FORTUNE RAINBOW CO., LTD.), ve sloupci T („Seller /address“) označení prodávajícího (ZHEJIANG CATHY INTERNATIONAL FREIGHTFORWARDING CO., LTD.), ve sloupci V („H.S.Code“) zboží kód (73181590007), ve sloupci Z („Weight/KGM“) množství zboží (6 667 kg, 5 833 kg, 5 000 kg, 5 000 kg) a konečně ve sloupci AB („Container Numbers“) označení kontejneru dovozu do Tchaj-wanu (UETU2001712). Identické údaje jsou obsaženy v souboru olaf-thor-2014-0030448_annex_4.4-4.9.pdf, konkrétně na straně 4 a 5 tohoto souboru na čtyřech číselně neoznačených řádcích (desátý až třináctý řádek, nepočítaje první řádek s označením sloupců).

[23] Jak vyplynulo ze zjištění OLAF (soubor Pracovní překlad.pdf), údaj o místě určení zboží (DE) ve shora uvedených seznamech nebyl správný, konkrétně předmětný kontejner PONU0473246 nebyl dovezen do Německé spolkové republiky, nýbrž do České republiky (viz níže).

[24] Z údajů obsažených v listinách předložených žalobcem vyplývají následující skutečnosti. V dokumentu „JSD“ ze dne 21. 2. 2014 byl jako odesílatel resp. vývozce zboží označen PAUTO FASTENERS CO., LTD., jako příjemce žalobce, deklarovaný původ zboží v Tchaj-wanu, v rámci zboží kódu je uvedeno číslo 73181589 98, u čisté hmotnosti údaj 22 518 kg, u hrubé hmotnosti 23 000 kg, počet kusů 238 320, kód země odeslání TW, kód země určení CZ, označení kontejneru PONU0473246. V dokumentu „INVOICE“ č. L1167 je uveden subjekt PAUTO FASTENERS CO., LTD., jako zákazník je uveden žalobce, číslo kontejneru je PONU0473246, počet kusů 238 320. Z dokumentu „Bill of Lading“ (č. KEBRM1401001) vyplývá hmotnost zboží 23 000 kg, zboží kód 73181589, číslo kontejneru PONU0473246, zasílatel PAUTO FASTENERS CO., LTD., příjemce žalobce.

[25] Podle celního úřadu pak byla prodleva mezi dovozem a vývozem příslušných zásilek na Tchaj-wanu velmi krátká, přičemž dle bodu 3.4 zprávy OLAF ze dne 3. 11. 2014 z informací poskytnutých společností FORTUNE RAINBOW CO., LTD. (dovozce zboží na Tchaj-wan) vyplývá, že na Tchaj-wanu neproběhla žádná zpracování nebo práce na zboží, díky nimž by dotčené zboží mohlo získat původ v Tchaj-wanu.

[26] S ohledem na uvedené skutečnosti není námitka žalobce, že zprávy OLAF neobsahují konkrétní údaje umožňující ztotožnění jím deklarovaného zboží, důvodná.

[27] Ze zpráv OLAF tedy vyplývá, že byl podstatným způsobem zpochybněn původ zboží na Tchaj-wanu. V případě zpochybnění původu se přitom na zboží hledí jako na zboží

neznámého původu a preferenční sazba je tak považována za poskytnutou neprávem (*mutatis mutandis* rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, č. j. 1 Afs 117/2013-39, č. 3063/2014 Sb. NSS). Ze shora citovaných souborů je přitom zřejmé, že ztotožněné zboží žalobce je s pravděpodobností blížící se jistotě čínského původu.

[28] Údaje ve zprávách vyhotovených OLAF jsou nadány domněnkou pravdivosti, jedná se však o domněnku vyvratitelnou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 34/2012-64). Žalobce v tomto ohledu poukazoval též na osvědčení o původu zboží, jímž prokazoval původ zboží v souvislosti s podáním celního prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu. Soud má za to, že správní orgány se i této námitce dostatečně věnovaly. Zde je nutno v první řadě konstatovat, že v nyní projednávané věci se jednalo o prohlášení nepreferenčního původu (Certificate of origin) č. ED14FA00059, ze dne 3. 1. 2014, vydané Obchodní komorou města Nová Tchaj-pej (New Taipei City Chamber of Commerce) pro společnost PAUTO FASTENERS CO., LTD. Správní orgány řádně zhodnotily (viz např. bod „ad 5.“ na str. 6 rozhodnutí žalovaného), zda se mohlo jednat o chybu celního orgánu vedoucí k neprovedení zaúčtování dodatečného cla. Vzhledem ke všem zjištěním uvedeným ve zprávách OLAF (zejména ve vztahu ke ztotožnění zboží) však dospěly k závěru, že předmětné osvědčení původu (jež ostatně ani žalobce řádně neuplatnil v celním řízení při dovozu předmětného zboží – viz kolonka 44 celního prohlášení) bylo vydáno na základě nesprávných údajů předložených dodavatelem žalobce (či jeho subdodavatelem) o původu zboží. V takovém případě bylo na žalobci, aby se smluvně předem zabezpečil proti riziku dodatečného výběru cla. Naopak nelze vyžadovat po Evropské unii, resp. členském státu, aby nesl negativní důsledky jednání dodavatele žalobce (obdobně rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. 3. 2006, věc *Beemsterboer*, C-293/04). Ostatně podle zpráv OLAF nebyly tchajwanské celní orgány (Textilní federace, Obchodní komora) povinny provádět před vydáním osvědčení původu jakákoli ověření či kontroly vývozců či vyváženého zboží.

[29] Rozporoval-li žalobce za takového stavu pravdivost skutkových zjištění dle zpráv OLAF, bylo výhradně na něm, aby prokázal jím tvrzený skutkový stav a unesl důkazní břemeno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2011, č. j. 1 Afs 39/2011-95). Žalobce nicméně vyjma obecného zpochybnění názoru žalovaného a celního úřadu o původu zboží v Číně žádná konkrétní a podložená skutková tvrzení o jeho skutečném původu nenabídl. Plně tak obстоjí zjištění žalovaného, resp. celního úřadu, o čínském původu předmětného zboží, za situace, kdy správní orgány vycházely ze zpráv OLAF (a příloh) obsahujících dostatečně určité a konkrétní údaje (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2013, č. j. 8 Afs 33/2012-75). Návrhy výsledků svědků učiněné v podání ze dne 16. 4. 2015 ve vyjádření ke kontrolním zjištěním žalobce blíže neupřesnil a neuvedl, co konkrétně má výsledky nespecifikovaných svědků, vyjma obecného tvrzení o prokázání původu zboží, osvětlit. Proto odmítnutí provedení výsledků svědků nelze pokládat za vadu postupu celního úřadu a žalovaného.

[30] Žalobce dále namítl, že přílohy zpráv OLAF nebyly přeloženy do českého jazyka, pročez neměly být použity jako důkaz. Ani tento žalobní bod soud nepokládá za důvodný.

[31] V odůvodnění dodatečného platebního výměru celní úřad odkázal na shora citované přílohy zpráv OLAF. Citované soubory jsou databázového typu. Podle přesvědčení soudu nebyl žalobce poškozen na svých právech tím, že celní úřad a žalovaný nevyhověli požadavku

žalobce na jejich překlad, neboť databáze v jednotlivých souborech obsahují informace (evidenční čísla jednotlivých dokumentů, čísla kontejnerů apod.) srozumitelné bez ohledu na fakt, že jednotlivé nadpisy sloupců či řádků jsou nadepsány v angličtině. To pak obzvláště v nyní posuzované věci, neboť žalobce je podnikatelem dovážejícím zboží ze zahraničí a lze tak u něj důvodně předpokládat alespoň elementární znalost angličtiny. Na zbylé přílohy zpráv OLAF pak celní úřad neodkazoval. Soud má za to, že tyto přílohy neobsahují informace pro případnou procesní obranu žalobce. Ani sám žalobce na žádnou z příloh zpráv OLAF co do významu pro jeho případnou argumentaci neodkázal. Nezajištění překladu těchto zbylých příloh tedy práva žalobce rovněž nemohlo nikterak zasáhnout.

[32] Žalobce též poukázal na „neplatnost“ nařízení Rady (ES) č. 91/2009. Zde je nutno v první řadě uvést, že neplatnost aktů orgánů Evropské unie může vyslovit pouze Soudní dvůr Evropské unie (čl. 263 Smlouvy o fungování EU). Pro účely nynější úrovně projednávání dané věci lze ovšem presumovat, že žalobce vyvozuje protiprávnost uložení antidumpingového cla ze skutečnosti, že prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/278 bylo zrušeno konečné antidumpingové clo na dovoz některých výrobků z Čínské lidové republiky. K této argumentaci nutno uvést, že podle čl. 2 uvedeného prováděcího nařízení Komise nabývá zrušení antidumpingového cla účinku dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, přičemž není základem pro vrácení cla vybraného před tímto datem. Pozdější zrušení antidumpingového cla (účinné od 28. 2. 2016) tak nemohlo mít vliv na antidumpingová cla po právu uložená podle tehdy platného a účinného nařízení Rady (ES) č. 91/2009. Žalovaný tudíž aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích přiléhavou právní normu, přičemž pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Pouze na okraj nutno poznamenat, že tento žalobní bod byl uplatněn po zákonné dvouměsíční lhůtě, byl tak navíc opožděn.

[33] Žalobci byla dodatečným platebním výměrem uložena též povinnost uhradit penále dle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Vzhledem k usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2015, č. j. 4 Afs 210/2014-57, č. 3348/2016 Sb. NSS (věc *Odeř Agrar*), podle něhož má penále podle § 251 daňového řádu povahu trestu, se soud zabýval tím, zda pozdější právní úprava týkající se ukládání povinnosti uhradit penále nebyla pro žalobce příznivější, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není. Na povinnosti žalobce uhradit v daném případě penále ve výši 20 % z doměřené částky daně ničeho nezměnila ani novelizace § 251 daňového řádu provedená zákonem č. 170/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní, ani shora zmiňované zrušení dotčeného antidumpingového cla prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/278, které ovšem nemělo žádný dopad na předpoklad vzniku penále, totiž na samotné doměření konkrétního antidumpingového cla v dané věci.

VI. Závěr a náklady řízení

[34] Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[35] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. ledna 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu